

28 تیر ماه سال 1387 هجری شمسی؛ برابر با 15 رجب سال 1429 هجری قمری و 18 ژوئیه

1367 سال پیش درچنین روزی - 15 رجب سال 62 هجری قمری: حضرت زینب(س) در پی تحمل سختیهای فراوان رحلت کردند. حضرت زینب(س) القاب فراوانی چون «عالیه، عابده، عارفه و امینه الله» داشتند و از کنیه های مشهور ایشان «أم کلثوم و أمّ الحسن» است. حضرت زینب(س) در دامان فاطمه زهرا(س) و حضرت علی(س) پرورش یافتند و در مدت 25 سال خانه نشینی پدرگرمی خود، لحظه ای از تلاش راه کسب دانش و بینش و کمالات انسانی غافل نماندند. حضرت زینب(س) در دنیای آن روز اسلام به عقیده بنی هاشم ملقب بودند. حضرت زینب(س) پس از حادثه کربلا در کاخ ستم یزید در نطقی که در تاریخ اسلام جاودانه است جنایتها و ستمهایی را که برخاندان رسول خدا(ص) روا شده بود بر همگان فاش ساختند. این بانوی بزرگ اسلام پس از گذشت یک سال و اندکی از شهادت سرور و سالار شهیدان حضرت امام حسین(ع) و یارانشان چشم از جهان فرو بستند. بنا به نظرو اقوال مورخان محل دفن حضرت زینب(س) در زینبیه سوریه است.

717 سال پیش درچنین روزی - 15 رجب سال 712 هجری قمری: نجم الدین زرکوب از شاعران و عارفان پرآوازه اوایل قرن 8 هجری قمری در تبریز وفات یافت. زرکوب از شاعران زبردست تبریز بود و اشعار صوفیانه را بسیار شیوا می سرود. وی در باب تصوف تألیفات متعدد دارد که از آن میان کتاب «الْقُتُوه» را می توان نام برد که در بیان فتوت و جوانمردی و به زبان فارسی است. گفتنی است که نجم الدین زرکوب در دوران وزارت خواجه رشید الدین فضل الله بسیار مورد تکریم و احترام بود.